

**TĀ IR
IESPĒJA**

Pandēmija ir portāls: Laiks jaunam sākumam?

PIEZĪME SKOLOTĀJIEM

Šī stunda paredzēta mācībām klātienē vai attālināti. Skolēni var strādāt individuāli vai apspriest savas atbildes grupās.

1. SOLIS

Aiciniet skolēnus uz brīdi klusumā padomāt par pēdējiem mēnešiem. Ja viņiem būtu jāizvēlas viens vārds, lai tos aprakstītu, kāds tas būtu? Pastāstiet skolēniem, kāda ir Jūsu atbilde, un pavaicājiet, vai kāds būtu gatavs dalīties savās sajūtās un izskaidrot savu atbildi.

2. SOLIS

Dalieties ar skolēniem ar šo saiti un aiciniet noskatīties īsu video (angļu valodā, tulkojums latviešu valodā – 1. pielikumā), kurā atrodams Arundhati Rojas dzejoļa animācijas fragments:

www.youtube.com/watch?v=ALN3UkxXA8g.

3. SOLIS

Atvēliet laiku skolēnu brīvai diskusijai vai uzdodiet uzvedinošus jautājumus (skatīt zemāk).

Vai skolēni piekrīt Arundhati Rojas vārdiem? Vai skolēni nepiekrīt? Kāpēc?

4. SOLIS

Iesaistiet sarunā ilgtspējīgas attīstības mērķus. Kā šie mērķi var palīdzēt iztēloties pasauli pēc Covid-19?

5. SOLIS

Aiciniet skolēnus veltīt laiku pārdomām par to, kādu jaunu pasauli viņi vēlētos pēc Covid-19.

Kāda šī pasaule izskatītos? Pēc tam jautājiet, ko viņi darītu citādāk nākotnē? Kā uzvestos vai rīkotos?

Paplašiniet jautājumu un vaicājiet, kas uzņēmējiem un valdībām būtu jādara citādāk?

Dalieties ar skolēnu idejām ar mums [@PasaulesStunda](#) un [@TheWorldsLesson](#). Iztēlosimies jauno pasauli kopā!

Jautājumi diskusijai

- Ko, jūsuprāt, Arundhati Roja domā, kad saka: "Tas dod mums iespēju pārdomāt pastardienas mašīnu, ko esam paši sev uzbūvējuši"? Ko, jūsuprāt, nozīmē "pastardienas mašīna"?
- Vai jūs piekrītat vai nepiekrītat apgalvojumam, ka pandēmija ir portāls? Vai tā ir mūsu iespēja sākt visu no sākuma?

Citas idejas

- Aiciniet skolēnus padomāt, ko viņi ņemtu līdzī čemodānā, dodoties cauri portālam. Mudiniet skolēnus domāt gan par emocijām un prasmēm, piemēram, cerību, radošumu, gan par materiālām vērtībām.

Whatever it is coronavirus has made the mighty kneel
And brought the world to a halt
Like nothing else could
Our minds are still racing back and forth
Longing for a return to normality
Trying to stitch our future to our past
And refusing to acknowledge the rupture
But the rupture exists
And in the midst of this terrible despair
It offers us a chance to rethink the doomsday machine we have built for ourselves
Nothing could be worse than a return to normality
Historically pandemics have forced humans to break with the past and
Imagine their world anew
This one is no different
It is a portal
A gateway between one world and the next
We can choose to walk through it
Dragging the carcasses of our prejudice and hatred
Our avarice, our data banks, our dead ideas,
Our dead rivers and smokey skies behind us
Or
We can walk through lightly
With little luggage
Ready to imagine another world
And ready to fight for it.

By Arundhati Roy

Lai arī kā būtu, koronavīruss ir licis visvareņajiem krist ceļos
un pasaulei apstāties
kā nekas cits iepriekš.
Mūsu domas skrien uz priekšu un atpakaļ,
cerot atgriezties pie normalitātes,
cenšoties savienot mūsu nākotni un pagātni
un atsakoties atzīt, ka ir bijis pārrāvums.
Bet pārrāvums bija.
Un šī briesmīgā izmisuma vidū
tas dod mums iespēju pārdomāt pastardienas mašīnu, ko esam paši sev uzbūvējuši.
Nekas nevar būt sliktāks par atgriešanos pie normalitātes.
Vēsturiski pandēmijas ir piespiedušas cilvēkus saraut saites ar pagātni un
iedomāties jaunu pasauli.
Šī pandēmija nav izņēmums.
Tas ir portāls.
Vārti no vienas pasaules uz nākamo.
Mēs varam izvēlēties, vai iet tiem cauri,
velkot līdzī aiz sevis aizspriedumu un naida liemeņus,
mūsu postažu, datu bankas vai mirušās idejas,
mūsu nedzīvās upes un piedūmotās debesis.
Vai arī
mēs varam iziet cauri viegli
ar mazu somu.
Būt gatavi iedomāties citu pasauli
un par to cīnīties.

Arundhati Roja (Arundhati Roy)